

UZ GOSTOVANJE PLESNE PREDSTAVE »GALERIJA MRTVIH ŽENA« MAJE DELAK I MALE KLINE U ISTARSKOM NARODNOM KAZALIŠTU

Neuobičajeno živa večer u pulskom kazalištu

Kao i u pokretu, i krik, i riječ, pa i dahtaj, u »Galeriji mrtvih žena« plod su duboke iskrenosti i predanosti plesača-glumca procesu istraživanja. Upravo je ta činjenica najfascinantniji dio predstave. Ali, i ono što slovensku plesnu pa i teatarsku scenu uopće razlikuje od domaće

PULA -

Plesna predstava Maje Delak i Male Kline »Galerija mrtvih žena« (Galerija mrtvih žensk) s podnaslovom »Hommage a Hamletmachine« preksinoć je gostovala u Puli. U gotovo punom gledalištu Male scene Istarskog narodnog kazališta Gradskog kazališta Pula predstavu iz koprodukcije ljubljanskog Zavoda EN-KNAP i Cankarjevog doma Ljubljana pogledala je uglavnom mlađa publika. Uglavnom ona koju u INK-u gotovo nemamo prigodu susresti. Osim uvažениh imena slovenske plesne scene, poznatih pulskoj publici s prošlogodišnjeg, 11. PUF-a, publiku su u INK, prije svega »doveli« Puljani angažirani u predstavi: The Chweger, koji potpisuje songove »Galerije mrtvih žena« i dizajner flajera predstave Mauricio Ferlin.

Uz duboko promišljen, i do konca dorečen, istraživački scensko- koreografski projekt Maje Delak i Male Kline, upravo je pulski The Chweger s odličnim mini-koncertom nakon predstave zajedno sa svojim fanovima i prijateljima iz Pule i Ljubljane zaslužan za jednu sasvim neuobičajenu, iznimno ugodnu i živu večer u pulskom kazalištu.

Trojstvo fikcija-teror-politika

No, vratimo se predstavi, koja pomiče granice suvremenog plesa i teatra uopće, a čiji koncept potpisuje Mala Kline, koreografiju Maja Delak a dramaturgiju Anja Golob. Scensko uprizorenje »Galerije mrtvih žena« proizašlo je iz istraživanja »Hamletmachine«, djela poznatog njemačkog dramatičara Heinerja Müllera, odnosno njegovog čitanja Shakespeareovog »Hamleta«. »Galerija mrtvih žena« u dijalogu s Müllerovim tekstom »postavlja pitanje trojstva fikcija-teror-politika i na razini forme preispituje mogućnost čovjekovog odaziva na nj.«

Niz je to apstraktnih slika s temom politike, ljubavi, gubitka, terora i smrti. Izdvajam završni prizor u kojem plesač, poput zvijeri, na gomilu slaže beživotna tijela i dahtanjem obilježava svoj teritorij. Scena potom tone u potpuni, poduži, nelagodni mrak.

Od početka predstave na zatamnjenoj sceni je šest plesača: Leja Jurišić, Matej Kejžar, Mala Kline, Milan Tomášik, Irena Tomažin, Maja Delak, i jedna glumica - Jelena Rusjan. Upravo će Rusjan potpisati odličan mini performans »plazeći« po bijelim svijetlom osvijetljenim gledateljima, u potrazi za svojom mucicom (mačkimom). Na koreografskoj razini, iznimno uvježbanih sedam plesača razvija precizan plesni pokret od minimalnog u početnim prizorima, do kaotično-grotesknog. Pri tome se dotiču samih granica čovjeka - »mehanizma«. Kao i u pokretu, i krik, i riječ, pa i dahtaj, u »Galeriji mrtvih žena« plod su duboke iskrenosti i predanosti plesača-glumca procesu istraživanja. Upravo je ta činjenica najfascinantniji dio predstave. Ali, i ono što slovensku plesnu, pa i teatarsku scenu uopće, razlikuje od domaće.

Tri rock songa The Chwegera

Tijekom cijele jednosatne izvedbe scena je gotovo u mraku, osvijetljena prekrasnim difuznim svjetlom (djelo Jake Šimenca). Plesači u »svakodnevnim« kostimima (kostimografkinja Vesna Črnelič) u većini scena tek se naziru kroz magličasti light. Mračna, gotovo zlokobno tamna je i atmosferska, prevladavajuće onomatopejska, zvučna kulisa Hanne Preuss. Njene su razdjelnice »Mačke«, »In the town« i »Kyoto«, tri rockerska songa The Chwegera (Mauricio Ferlin, Alen Rosanda, Mauro Maretić, Dejan Pavlinović i Zoran Angeleski). S njihovom glazbom, u kojima se mračne natruhe energije u maniri Joy Divisiona stapaju sa surferskim gitarama, na scenu stupa živost, svježina, dinamika. Važno je istaknuti i da je »Galerija mrtvih žena« nastala kao rezultat istraživačkog procesa u sklopu projekta AGON-R, neformalnog programa za obrazovanje, istraživanje i razvoj osobnosti na području scenskih umjetnosti.

Bojana ČUSTIĆ JURAGA